

محمدصادق حسینی:

مرکزگریزی را مبنای قرار دادیم

محمدصادق حسینی تهیه کننده برنامه تلویزیونی «هماهنگ» در ابتدا با اشاره به دو بخش مجزای برنامه هماهنگ می گوید: برنامه «هماهنگ» دو فاز کاملاً متفاوت دارد. ما در فاز اول عدالت محوری و مرکزگریزی را مبنای قرار دادیم، چرا که در میان گروه‌ها، بچه‌هایی بودند که شرایطشان به گونه‌ای بود که حتی امکان آمدن به تهران را هم نداشتند. ما می توانستیم به این مسائل توجه نکنیم و در تهران بمانیم و فقط اعلام کنیم که هر کسی که فکر می کند استعداد دارد، بیاید یا آن بخش را اصلاً نمایش ندهیم. الان که مرحله استودیو در حال ضبط شدن است، خیلی از گروه‌های شرکت کننده، اولین بار است به تهران می آیند و به نظرم این اتفاق مبارک و ویژه‌ای است.

حسینی در ادامه توضیح می دهد: طبیعتاً وقتی ما در کل کشور می چرخیم، شرایط برنامه‌سازی از شرایط کلاسیک آن که شاید مخاطب همیشه انتظارش را داشته و ذائقه‌اش به آن سمت رفته، یک تغییراتی کند. با این وجود ما این شیوه را انتخاب کردیم و رفتیم، در شهرهای مختلف چرخیدیم. در ابتدا ۶۰۰ گروه سرود حضور داشتند که از بین این تعداد ۱۰۰ گروه انتخاب شدند و در نهایت از بین این ۱۰۰ گروه سرود، ۳۶ گروه وارد مرحله استودیویی شدند. خود این عمل و نمایش و به تصویر کشیدنش یک جسارت و شجاعتی می خواست که خوشبختانه تیم حمایت کننده این فرصت را فراهم کردند تا ما این ساختار شکنی را انجام دهیم. حتی این مسئله که ما آن بخش را با مخاطبانمان به اشتراک بگذاریم، یا این که نه، این کار را انجام

ندیم هم یک شجاعتی را می طلبید. ولی من معتقد بودم که وقتی مخاطب این اتفاقات را ببیند، حسش نسبت به برنامه و کاری که شده درست تر و بهتر می شود. خوشبختانه در شروع بخش کارناوال واقعا باز خورد های خیلی فوق العاده ای داشتیم و در شروع مواجهه مخاطب با چنین اتفاقی خیلی شیرین بود. او همچنین می گوید: این اولین باری بود که چنین اتفاقی در حوزه برنامه سازی، رقم خورد. هیچ نمونه قبلی وجود نداشت و کسی نبود که بتواند به ما مشورت بدهد تا ما بتوانیم تجربه ای را به کار اضافه کنیم و لذا خودمان برای اولین بار تجربه کردیم و تجربه ارزنده ای هم بدست آمد.

از نظرانی که داده می شود، متحیرم

حسینی با اشاره به باز خورد مخاطبان در این مدت نیز می گوید: هر چقدر که گذشت، مخاطب «هماهنگ» را دوست داشت، به آن احساس تعلق پیدا کرده و احساس می کرد که برنامه مال خودش است و مردمی است. واقعا خودم متحیرم از نظرانی که داده می شود. تقریباً می توانم بگویم که نظرات منفی به بجز بعضی از بخش های برنامه که خب خیلی هم سلیقه ای در موردش حرف زده می شود، در کلیت نظر منفی جدی ای ندیدم که البته این تمجیدها به من ربطی ندارد و زحمت یک گروه خیلی بزرگ است. من فکر می کنم اگر یک مقداری هم بگذرد و مردم بیشتر با این بخش برنامه مواجه شوند، حتما اتفاق بهتری می افتد و امیدوارم که «هماهنگ»، برنامه ای شود که همه مردم دوستش داشته باشند.

«هماهنگ» را خود نوجوان ها می سازند

او در خصوص کار در حوزه نوجوان بیان کرد: یکی از مزیت های برنامه، مختص نوجوان بودنش است. برنامه تلویزیونی در حوزه کودک و بزرگسال زیاد داریم ولی برنامه ای که صرفاً برای نوجوان باشد، کمتر دیده شده است. حتی در حوزه فیلم داستانی هم برای گروه سنی نوجوان کمتر کار می شود. شاید یکی از دلایل این است که واقعا برای این گروه کار ساختن سخت است. چون معمولاً افرادی از نسل های دیگری قرار است برای نوجوان برنامه بسازند و اختلاف سلیقه و اختلاف نسل ها به قدری زیاد شده که درک درستی از فضای ذهنی نوجوان وجود ندارد. به همین دلیل برای کار های رسانه ای کمتر سمت سراغ موضوعات مربوط به نوجوان می روند.

حسینی ادامه داد: برنامه «هماهنگ» برای نوجوان هاست. خود نوجوان ها هم دارند آن را می سازند. یعنی عملاً عوامل طراحی می کنند ولی اتفاقی که مخاطب با آن همراه می شود، اتفاقی است که یک گروه نوجوان آن را رقم می زند. البته مخاطب اصلی ما نوجوان ها هستند ولی طبیعتاً وقتی ما سراغ کودک یا نوجوان می رویم، خانواده را کنارش داریم و سعی کردیم به گونه ای نگاه کنیم که این طور نباشد که اگر یک پدر یا مادری خواست با نوجوانش همراه شود، احساس کند که آن برنامه هیچ ربطی به او ندارد.

تهیه کننده «هماهنگ» در خصوص «سرود» گفت: اساساً سرود از ابتدا مردمی ترین قالب هنری بوده است که دست به دست در این سال ها چرخیده و دارد و کار می کند. ولی در یک دوره ای به صورت سفارشی سازی شده بود و عملاً فقط سازمان ها و ارگان ها متناسب با مناسبت ها سفارش اجرای سرود می دادند و این باعث شده بود که این هنر منزوی شود. طوری که خیلی وقت ها خود اعضای گروه های سروده هم نمی دانستند چه چیزی دارند می خوانند یعنی یک کاری به آن ها سفارش داده می شد که در فلان مناسبت بخوانند، آن ها هم همان را تمرین و بعد اجرا می کردند. وی در ادامه گفت: ما اساساً یکی از دغدغه هایمان همین بود که به نوجوان ها که عمدتاً پرچم دار جریان سرود هستند، این را به آن ها یادآوری کنیم که این قالب با ظرفیت خیلی زیادی در اختیار شماست و بیاید حرف هایتان را بزنید و حتی می توانید خیلی جدی وارد فضای حرفه ای موسیقی و سرود شوید.

او همچنین در مورد اهمیت «سرود» در دوره های گذشته گفت: کسانی که دوران انقلاب و ابتدای بعد از انقلاب را درک کرده اند حتما حضور ذهن دارند که سرود چقدر در آن مقطع کار می کرد. خیلی هم گروه سنی نداشت، اتفاقاً بزرگسالان هم سرود می خواندند. مهم ترین دلیلش هم این بود که حرف خود مردم زده می شد. یعنی یک عده ای جمع می شدند، آن ها یک آیدئولوژی ای داشتند، حرفی داشتند که می خواستند آن را با بقیه مردم به اشتراک بگذارند. از این قالب هنری استفاده می کردند

این اولین باری بود که چنین اتفاقی در حوزه برنامه سازی، رقم خورد. هیچ نمونه قبلی وجود نداشت و کسی نبود که بتواند به ما مشورت بدهد تا ما بتوانیم تجربه ای را به کار اضافه کنیم و لذا خودمان برای اولین بار تجربه کردیم و تجربه ارزنده ای هم بدست آمد